

התוותחים המצרים שהחריבו; הבלונים והעפיפונים הפלשתיים
השורפים; המרחק ממרכז הארץ; החום הכביד; חוסר המים; העמידה
מרחק קילומטרים ספריים מליבה של רצועת עזה הפרועה. כל אלה לא
הרתועו ולא מרתיעים את חולצי קבוצת "עלומים" של בני עקיבא
וממשיכיהם, שביקשו להקים קיבוץ בדרום. אחרי שנים של המתנה
בנתניה ובהרצליה, עלו על הקרקע אנשי הקבוצה ביום יב בתמוז תש"ז
(11.7.1947), במבצע בסגנון "חומה ומגדל". תחילתה נקראה הקיבוץ
"עלומים", שם הקבוצה שהקימה אותו. אולם, במהרה הוחלף השם
ל"سعד", לנוכח העזרה שהגישה הקבוצה ליישובי הנגב הבודדים (השם
"עלומים" זכה לקיבוץ סמור משלו לאחר הקמת המדינה). בקרבות
מלחמת העצמאות עמד הקיבוץ, כמו גם קיבוץ בארות יצחק הסמור,
במצור ובഫגדות אין סופיות ונחרב כמעט כולו. עם סיום המצור, ולאחר
שהוזע מזורה כדי להתגונן קצת יותר מה אש העציתית, החל סعد
לפרוח. ענפי חקלאות של חיטה, פופקורן, פרחים ותפוחי אדמה,
מפעלי תעשייה ובעיקר מפעל חינוך ורוחחה שביהם תורמים הקיבוץ
ואנשיו לכל הצביעו הוקמו על אדמת הנגב, והציבו מודל מופלא לחיים
של תורה ועבודה.